

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16Cpr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813200480
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3813200480.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: P. V., nar. XX.X.XXXX, bytom S. S. X/X, L., zast. JUDr. Jánom Vaškom, advokátom so sídlom Prievidza, Podjavorinskej 3 proti odporcovi: U. poisťovňa X., ul. XX. augusta 8, týka sa pobočky L., T. slovenskej XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: V. bane L., a.s., so sídlom T. slovenskej XX, L., N. XX XXX XXX, o mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2358 eur, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 707,40 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia .

V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

O trovách konania účastníkov konania rozhodne súd v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu 15.1.2013 domáhal proti odporcovi zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (SSU) z dôvodu choroby z povolania o 50% podľa § 5 ods. 5 Zákona č. 437/2004 Z.z. s odôvodnením, že dňa 20.4.2009 počas výkonu práce u vedľajšieho účastníka na strane odporcu mu bola hlásená choroba z povolania, a to choroba z dlhodobého nadmerného jednostranného zaťaženia, ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov končatín, na základe čoho mu bol vystavený lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia č. 675/2012 z 5.6.2012 v počte bodov 300, za ktoré mu odporca vyplatil náhradu v sume 4716,- eur, a to rozhodnutím z 14.6.2012. Uvedená náhrada podľa jeho názoru nie je primeraná jeho obmedzeniam, ktoré má v dôsledku choroby z povolania. Uviedol, že v dôsledku priznanej choroby z povolania sa stal nespôsobilý výkonu pôvodného povolania baníka na produktívnom pracovisku. Ďalej uviedol, že v dôsledku zlého zdr. stavu mu bol priznaný od 1.2.2009 invalidný dôchodok rozhodnutím z 23.12.2009 a bol uznaný za osobu s ťažkým zdr. postihnutím rozhodnutím z 31.7.2009. Uviedol, že v dôsledku uvedenej choroby z povolania nemôže poskytovať pomoc rodičom pri údržbe rodinného domu, nemôže vykonávať práce v záhrade, venovať sa športovým záľubám - lyžovaniu, korčuľovaniu, plávaniu, cyklistike, turistike, tiež má problémy pri domácich prácach, pociťuje necitlivosť rúk pri jedení, kvôli bolestiam má problémy i so spánkom, čo ovplyvňuje negatívne jeho psychiku a prejavuje sa to potom i v jeho rodinnom živote. Preto s poukazom na uvedené navrhol SSU zvýšiť o 50%, zároveň žiadal priznať náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v lehote 3 dní.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil. Uviedol, že v lekárskom posudku z 24.5.2012 bolo SSU navrhovateľa ohodnotené na 300 bodovo v rámci bodového rozpätia 300 až 1000 bodov, pričom vyplatená náhrada za SSU v sume 4716,- eur bola určená ako súčin uvedeného počtu bodov a sumy 15,70 eur za jeden bod a priznaná rozhodnutím z 14.6.2012. Generálny riaditeľ U. poisťovne v spolupráci s komisiou na posudzovanie návrhov na uzatvorenie dohody o náhrade za SSU nevyhovel žiadosti navrhovateľa o uzavretie dohody o vyrovnaní podľa § 6 ods. 1 Zák. č. 437/2004 Z.z., v ktorom žiadal zvýšiť poskytnutú náhradu o 50%. V tej súvislosti uviedol, že predpokladom mimoriadneho zvýšenia SSU podľa § 5 ods. 5 cit. zákona, je existencia takých skutočností, ktoré umožňujú záver, že obmedzenie navrhovateľa nie je možné vyjadriť len základným odškodnením, ktoré samotné už predstavuje náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony navrhovateľa a pre uspokojenie a plnenie životných a spoločenských potrieb a úloh. Primerané zvýšenie náhrady v zmysle § 5 ods. 5 cit. zákona prichádza do úvahy len v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity. Poukázal na skutočnosť, že je možné analogicky vychádzať z rozsudku NS SR spis. zn. 3 Cdo 90/2004, v zmysle ktorého zvýšenie odškodnenia za SSU nad určené najvyššie výmery odškodnenia, v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. 3 č. 32/65 Zb., je prípustné len v celkom výnimočných prípadoch hodných mimoriadneho zreteľa, kedy zapojenie poškodeného do spoločenského, kultúrneho, športového, politického života, je v dôsledku poškodenia zdravia veľmi výrazne obmedzené alebo úplne stratené, v porovnaní s jeho významnými aktivitami pred vznikom škody. Z návrhu je zrejmé, že navrhovateľ takéto kritériá nespĺňa, požaduje zjavne neprimerané mimoriadne zvýšenie náhrady za SSU, pričom obmedzenia, na ktoré poukazuje mu boli už v celom rozsahu odškodnené, a to priznanou a vyplatenou náhradou v súvislosti s chorobou z povolania i s utrpeným pracovným úrazom. Poukázal na to, že navrhovateľ žil bežným spôsobom života, jeho zapojenie do spoločenského, kultúrneho, športového, politického života pred zistením choroby z povolania bolo nevýrazné, navyše pred utrpením pracovného úrazu jeho spoločenské uplatnenie už bolo obmedzené v dôsledku pracovného úrazu. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 10 ods. 4 cit. zákona môže bodové hodnotenie za SSU posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok, a to vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví, pričom posudzujúci lekár túto možnosť ani v jednom prípade nevyužil. Uviedol, že podľa rozhodnutia NS SR 1Cdo 67/2007 účelom odškodnenia SSU nie je nahrádzať alebo sociálne zabezpečovať poškodenú osobu, jeho cieľom je poskytnutie zadosťučinenia a satisfakcie. Odškodnenie SSU má reparovať následky škody na zdraví, ktoré sú trvalého rázu a majú preukázateľne nepriaznivý vplyv na uplatnenie poškodeného v živote a v spoločnosti, hlavne na uspokojenie jeho životných a spoločenských potrieb, vrátane výkonu doterajšieho povolania alebo prípravy na povolanie, ďalšie vzdelávanie a možnosti uplatniť sa v živote rodinnom, politickom, kultúrnom a športovom, a to s ohľadom na vek poškodeného v dobe vzniku škody na zdraví. Poukázal na skutočnosť, že zmena právnej úpravy zákonom č. 437/2004 Z.z. sa nedotkla základných východísk ohľadom mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU a prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa. Preto s poukazom na uvedené navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Po vykonanom dokazovaní poukázal na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v danej veci nejde o prípad osobitného zreteľa. Uviedol, že bodové ohodnotenie SSU navrhovateľa bolo hodnotené na absolútne dolnej hranici bodového rozpätia počtom bodov 300. Ide fakticky o jediný takýto prípad od roku 2004. Poukázal na to, že i pracovný úraz z roku 2004, už podstatným spôsobom obmedzil navrhovateľa v súvislosti s jeho pracovnými a športovými aktivitami, i keď po úraze nebol preradený na ľahšiu prácu, sám navrhovateľ uviedol, že ťažké poškodenie kolena mu už znemožňovalo pri dlhšej chôdzi vykonávanie pôvodnej práce. Činnosť banského záchranára ukončil už v roku 2005 v súvislosti s poškodením ľavého kolena. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, a to z výpovede manželky navrhovateľa, že navrhovateľ fakticky ukončil všetky športové aktivity - lyžovanie, bicyklovanie, turistiku, už v súvislosti s pracovným úrazom. Podľa neho svedkyňa pravdivo opísala skutočný stav veci a vylúčila účelové tvrdenia, ktoré boli uvedené v podanom návrhu. Poukázal tiež na to, že navrhovateľ v súčasnosti pracuje ako technicko-hospodársky zamestnanec, pričom jeho finančný príjem t.j. ohodnotenie tejto práce spolu s invalidným dôchodkom dosahuje príjem, ktorý by mal, keby mu nebola priznaná choroba z povolania. Preto s poukazom na uvedené navrhol návrh zamietnuť, náhradu trov konania nežiadal priznať.

Vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že je na úvahe súdu, či navrhovateľa, v intenciách § 5 ods. 5 Zák. č. 437/2004 Z.z., posúdi ako prípad hodný osobitného zreteľa. Poukázal na to, že navrhovateľ žil pred úrazom bežným životom, v politickom, kultúrnom resp. športovom dianí nebol aktívne činný. V súčasnosti je pracovne činný. Na základe hláseného ohrozenia chorobou z povolania bol dňa 16.7.2008

preradený z pôvodnej práce rubača na prácu mechanik úseku, riadenie prác, a na základe hlásenej choroby z povolania bol dňom 1.10.2009 zaradený na pozíciu revírnik, pričom ide o technicko-riadiacu funkciu, preto tvrdenie navrhovateľa o jeho obmedzení spoločenského uplatnenia v pracovnej sfére nie je na mieste. Z neúčasti na pojednávaní sa ospravedlnil, preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p. .

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16Cpr/1/2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výsluchu navrhovateľa, vyjadrenia vedľajšieho účastníka ako i z pracovnej zmluvy z 13.6.1995 a 12.6.1996 súd zistil, že navrhovateľ u vedľajšieho účastníka pracuje od roku 1995, spočiatku ako robotník v podzemí, t.j. baník na produktívnych pracoviskách. Navrhovateľ uviedol, že v roku 2004 utrpel pracovný úraz ľavého kolena, zodpovednosť zamestnávateľa bola uznaná v rozsahu 100%, a to v čase, keď robil aktívneho banského záchranára, pričom potom, čo utrpel tento úraz, prestal vykonávať činnosť banského záchranára. Uviedol, že keby ho neboli vyradili z tejto práce kvôli kolenu, určite by ho vyradili kvôli chorobe z povolania.

Z hlásenia ohrozenia chorobou z povolania z 27.6.2008 mal súd preukázané, že v júni 2008 bolo vedľajšiemu účastníkovi doručené hlásenie ohrozením chorobou z povolania u navrhovateľa, a to choroby šliach a šlachových pošiev, svalových úponov z nadmerného preťaženia, s dátumom prvého zistenia 11.12.2007, pričom bolo doporučené preradiť navrhovateľa na dobu 6 mesiacov podľa § 55 a 125 Zákonníka práce. Z lekárskeho posudku z 15.7.2008 mal súd preukázané, že z dôvodu ohrozenia chorobou z povolania bolo doporučené navrhovateľa preradiť na dobu 6 mesiacov na prácu mimo expozíciu s preťažovaním horných končatín, mimo chladu a vlhka. Z potvrdenia z 16.7.2008 mal súd preukázané, že dňom 16.7.2008 bol navrhovateľ preradený na iný druh práce - mechanik úseku - riadenie prác ŤUBC. Hlásením z 20.4.2009 bola navrhovateľovi hlásená choroba z povolania, a to ochorenie kostí, kĺbov, šliach, nervov končatín z dlhodobého nadmerného jednostranného zaťaženia nadmerného preťaženia, s dátumom prvého zistenia 11.12.2007, na základe ktorého bol vystavený lekársky posudok z 28.4.2009 T.. T., v zmysle ktorého je pre navrhovateľa dlhodobá nevhodná práca v riziku vibrácií, dlhodobého nadmerného jednostranného zaťaženia horných končatín, ako aj práce v dlhodobom chlade a vlhku s tým, že práca - mechanik riadenie prác je vhodné vzhľadom k zdr. obmedzeniam navrhovateľa z titulu choroby z povolania. Z dohody o zmene obsahu pracovnej zmluvy z 24.9.2009 mal súd preukázané, že s účinnosťou od 1.10.2009 začal navrhovateľ vykonávať z prevádzkových dôvodov druh práce M3 revírnik.

Z lekárskeho posudku o SSU z 24.5.2012 vystaveného T.. R. W., S., zástupkyňou prednostu W. pracovného lekárstva a toxikológie v T. mal súd preukázané, že SSU u navrhovateľa v súvislosti s uvedenou chorobou z povolania bolo ohodnotené v počte bodov 300, a to podľa tabuľky IV položka č. 67 prílohy č. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za SSU. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne z 14.6.2012 bola navrhovateľovi vyplatená podľa § 99 Zák. č. 461/2003 Z.z. náhrada za SSU v dôsledku choroby z povolania zistenej 11.12.2007 v sume 4716,- eur, určenej podľa § 5 Zákona č. 437/2004 Z.z.

Dňa 14.9.2012 doručil zástupca navrhovateľa odporcovi návrh z 14.9.2012 na uzavretie dohody o vyrovaní podľa § 6 Zákona č. 437/2004 Z.z., v ktorom navrhol zvýšiť vyplatenú náhradu o 50% v zmysle § 5 ods. 5 cit. zákona. Z oznámenia odporcu z 14.12.2012 mal súd preukázané, že generálny riaditeľ U. poisťovne v spolupráci s komisiou na posudzovanie návrhov na uzatvorenie dohody o náhrade za SSU, jeho žiadosti o zvýšenie náhrady za SSU o 50% v súvislosti s chorobou z povolania nevyhovel, vzhľadom na skutočnosť, že choroba z povolania mu spôsobuje obmedzenie, nie však úplné znemožnenie vykonávania niektorých nevyhnutne životných úkonov, spoločenských potrieb a spoločenských úloh.

Z doložených listinných dôkazov ďalej mal súd preukázané, že navrhovateľ absolvoval záverečnú skúšku na U. strojársk L., v učebnom odbore mechanik - opravár, o čom svedčí vysvedčenie o

záverečnej skúške z 14.12.1990. V období od 1.4. až 16.5.1997 absolvoval odborný rekvalifikačný kurz profesie baník, čo mal súd preukázané z osvedčenia z 16.5.1997, v období od 2.3. až 14.3.1998 absolvoval kurz banského záchranára, čo mal súd preukázané z preukazu z č.l. 18 spisu a v období od 17.6.2002 do 13.12.2002 absolvoval kurz strojníkov dobývacích kombajnov, čo mal súd preukázané z osvedčenia z 13.12.2002.

Z rozhodnutia U. poisťovne z 23.12.2009 mal súd preukázané, že s účinnosťou od 1.2.2009 bol priznaný navrhovateľovi invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1, § 274 a 82 Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Z lekárskej správy U. poisťovne z 3.12.2009 mal súd preukázané, že výsledná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola u navrhovateľa stanovená v rozsahu 45% a dátum vzniku invalidity 30.1.2009. Z odborného posudku o invalidite z 3.12.2009 vystaveného odporcom mal súd preukázané, že rozhodujúcim zdr. postihnutím pre priznanie invalidity boli choroby obehovej sústavy, choroby ciev, funkčné cirkulačné poruchy - stredný stupeň a ochorenie končatín, choroby podporného a pohybového aparátu, chronická radiálna a ulnárna epikondylitída s poruchou funkcie končatiny pri záťaži- postihnutie oboch končatín. Z oznámenia od U. poisťovne z 15.4.2013 súd zistil, že invalidný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný na základe priznanej choroby z povolania a choroby podporného a pohybového aparátu končatín.

Z oznámenia od ÚPSVaR Prievidza z 17.4.2013 mal súd preukázané, že 31.7.2009 posudkový lekár po zhodnotení a posúdení zdr. stavu navrhovateľa podľa § 11 Zákona č. 447/2008 vypracoval lekársky posudok, na základe ktorého sa navrhovateľ považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdr. postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50%, na základe čoho mu bol vydaný preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdr. postihnutím na základe zápisnice z 14.10.2009. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza z 31.7.2009 mal súd preukázané, že navrhovateľ je fyzickou osobou s ťažkým zdr. postihnutím v zmysle § 2 ods. 3 Zákona 447/2008 Z.z., nakoľko bola u navrhovateľa určená miera funkčnej poruchy 50%.

Z lekárskej správy od T. O. R., lekárkou interného oddelenia B. L. z 20.3.2003 mal súd preukázané, že navrhovateľ okrem choroby z povolania, ktorá postihuje nervový systém, kĺby horných a dolných končatín, chrbticu, v roku 2004 utrpel úraz ľavého kolena s následnou realizáciou piatich operačných zákrokov, po ktorých má pacient subjektívne obmedzené vykonávanie vymenovaných činností (lyžovanie, korčuľovanie, plávanie, cyklistika). Vzhľadom k tomu, že v zdr. dokumentácii nenašla vyjadrenie špecialistu k daným činnostiam, nevie vykonať objektívne vyhlásenie.

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že až do času, keď mu bolo zistené ohrozenie chorobou z povolania, aktívne športoval. Úraz kolena, ktorý utrpel v roku 2004 nemal na to podľa neho vplyv. Uviedol, že vždy mal rád cyklistiku, turistiku, chodil do posilňovne, a to až do roku 2007, približne šesťkrát týždenne, bicyklovaniu sa venoval rekreačne cez víkendy, bicyklovanie však musel zanechať kvôli úrazu kolena. Predtým sa venoval i plávaniu 3x do týždňa, pláva až dodnes, ale rýchlo sa unaví, bolia ho ramená, krčná chrbtica. Uviedol, že do roku 2007 resp. 2008 pomáhal rodičom v záhrade pri rýľovaní, chystal im drevo na kúrenie, čo je však veľmi fyzicky namáhavé a od roku 2007 tieto práce už nevykonáva kvôli bolesti rúk. Dokáže pomôcť už len s menšími údržbami okolo domu. Uviedol, že choroba z povolania ovplyvnila i jeho spoločenský život, radi sa stretávali s ľuďmi, venovali cyklistike, turistike, plávaniu, v minulosti často krát chodili na výlety na bicykloch, v súčasnosti už nie kvôli bolestiam rúk i kolenám. Turistike sa venoval celý život až do roku 2007, prestal sa jej venovať kvôli bolesti ľavého kolena i kvôli krčnej chrbtici, kvôli čomu prestal chodiť i na hríby. Uviedol, že v súčasnosti je poberateľom invalidného dôchodku vo výške vo výške 311,-eur a vykonáva prácu revírniky u vedľajšieho účastníka, kde zarába 670-700,-eur mesačne v čistom. Pri výkone tejto práce však pociťuje zdr. problémy pri chodení. Uviedol, že je ženatý od roku 2000, z manželstva pochádza jedno dieťa - maloletá U., ktorá má v súčasnosti 6 týždňov. Uviedol, že každodenne pociťuje trpnutie rúk, naďalej však chce napriek tomu pracovať. Pri zmene počasia cíti problémy v nohe i v kolene. V súvislosti s chorobou z povolania máva bolesti krčnej chrbtice, ramien, bolí ho vnútorná strana lakťa a obe zápästia, pociťuje trpnutie prstov na rukách. Keď je v práci, bolesti máva dosť veľké, keď je v kludovom režime, bolesti ustúpia. Čo sa týka ľavého kolena, má plastiku celého ľavého kolena, bolesti kolena má stále aj bez záťaže, pri záťaži ešte väčšie. Užíva lieky od bolesti pravidelne. Uviedol, že v súčasnosti by mal s maloletou pomôcť manželke, môže

jej však pomôcť len krátkodobo s prechádzkou, chvíľu ju môže ponosiť, prebaliť, nevedel by sa o ňu postarať dlhobejšie kvôli bolestiam rúk, nemohol by ju mať dlhšie na rukách. Uviedol, že v minulosti si veľmi zakladal na tom, že vykonával prácu banského záchranára, chcel odísť z banie a venovať sa len záchranárstvu, ale už po úraze i po zistení choroby z povolania sa cíti menejcenný, ohraničený, lebo môže vykonávať len pár vecí. Uviedol, že v súvislosti s pracovným úrazom kolena bol preradený na ľahšiu prácu mechanika - vodára, len na krátku dobu, potom sa vrátil na pôvodné pracovisko na stenu, kde postúpil do vyššie platenej funkcie kombajniera. Celková plastika kolena mu bola vykonaná v roku 2005. Pri výkone práce kombajniera sa jeho problémy s kolenom vrátili a aj zhoršili, následne prišla choroba z povolania, preto bol preradený na inú prácu. Pri práci revírnika má problémy s chodením, čo súvisí s úrazom kolena. Lieky od bolesti užíva v súvislosti aj s bolesťami kolena i rúk a ramien.

Z výsluchu svedkyne H. V., manželky navrhovateľa súd zistil, že podľa svedkyne úraz kolena ovplyvnil dovtedajší život navrhovateľa. Kvôli kolenu nemôže chodiť do spoločnosti, uviedla, že radi chodili tancovať, na turistiku, tiež sa spolu bicyklovali, pričom po úraze kolena sa navrhovateľ prestal venovať týmto aktivitám. Uviedla, že do posilňovne chodil navrhovateľ do roku 2010 často 3-4 krát do týždňa, potom tam začal chodiť len 2x a pred rokom prestal úplne. Do posilňovne prestal chodiť často preto, lebo pomáhal rodičom, ale nevládze pomáhať už ani im, kvôli bolestiam rúk. V súčasnosti dokáže urobiť len menej náročné práce. Uviedla, že kvôli chorobe z povolania zatiaľ nemá problémy pri starostlivosti o dcéru, zatiaľ má málo kíl. Potvrdila, že navrhovateľovi trpnu ruky, berie lieky od bolesti. V súvislosti s psychikou navrhovateľa uviedla, že choroba z povolania na jeho psychiku podľa nej nemá vplyv, pretože je dosť silný, keď však niekde chce ísť, má obavy, aby sa mu nevyvrtilo koleno, kvôli čomu nemôžu ísť ani na dlhšiu túru. Uviedla, že športovať navrhovateľ prestal kvôli kolenu. Kvôli kolenu zanechal lyžovanie, bicyklovanie, turistiku, môže už iba plávať. Uviedla, že podľa nej kvôli kolenu a rukám nemá problémy pri plávaní. Potvrdila, že navrhovateľovi sa ťažko vstáva z vane kvôli kolenu, nevšimla si, že by mal problémy pri jedení alebo obliekaní kvôli rukám. Uviedla, že kým bývali do roku 2010 u svokrovcov v rodinnom dome, pomáhal im okolo domu, v domácnosti viac-menej všetky práce vykonávala ona. Posledné tri roky ako bývajú v byte, jej navrhovateľ pomáha s utretím prachu, povysávaním, ostatné práce robí ona. Uviedla, že si myslí, že choroba z povolania nezasiahla do ich súkromného života.

Podľa § 4 ods. 1, 2 Zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v platnom znení, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. (2) Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa § 5 ods.1, 2,5 cit. zákona, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). (2) Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. (5) V prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, 4) môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

Od 1.8.2004 nadobudol účinnosť zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý zákon nahradil vyhlášku č. 32/1965 Zb.. Uvedený zákon upravuje podmienky priznávania a poskytovania náhrad, vydávanie lekárskeho posudku ako nevyhnutného podkladu pre uplatnenie nároku, náležitosti posudku, zásady a sadzby pre hodnotenie miery bolesti a SSU. Zákon viaže hodnotu bodu na sumu zodpovedajúcu 2%-ám z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR, zistenej štatistickým úradom za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom došlo k poškodeniu na zdraví. Z citovaného zákona vyplýva, že podľa § 5 ods. 5 možno zvýšiť náhradu za SSU najviac o 50%, ak ide o prípad hodný osobitného zreteľa. Podľa názoru súdu exemplárne, t.j. príkladmo, sa ako príklad hodný osobitného zreteľa uvádza uznanie invalidity podľa § 70 až 73 Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Poškodený je oprávnený uplatniť nárok na

náhradu za SSU na súde, ak podal návrh na uzatvorenie dohody o vyrovnaní, avšak do troch mesiacov od jeho podania nedošlo k dohode a k uspokojeniu nároku poškodeného.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysel citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je opodstatnený iba sčasti. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že na následky zistenej choroby z povolania bol navrhovateľ u vedľajšieho účastníka na strane odporcu preradený na inú prácu, a to mechanika úseku - riadenie prác ŤUBC, pričom pracovný pomer doposiaľ trvá. V súvislosti so zistenou chorobou z povolania mu bol priznaný s účinnosťou od 30.1.2009 i invalidný dôchodok, pričom v súvislosti s následkami uvedenej choroby z povolania sa považuje i za osobu s ťažkým zdr. postihnutím v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z.. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že okrem uvedenej choroby z povolania sa na celkovom sťažení spoločenského uplatnenia navrhovateľa podieľajú i následky pracovného úrazu, ktorý utrpel v roku 2004. Podľa názoru súdu práve na následky tohto pracovného úrazu a poranenia kolena ľavej nohy sa prestal venovať športovým aktivitám, a to lyžovaniu, bicyklovaniu i turistike, jediné, čo v súčasnosti môže vykonávať i po zistení choroby z povolania, je plávanie, čo potvrdila vo svojej výpovedi svedkyňa manželka navrhovateľa. Z vykonaného dokazovania ďalej nesporne vyplýva, že v dôsledku choroby z povolania navrhovateľovi trpnu ruky, užíva pravidelne tabletky od bolesti, kvôli zdr. problémom v súvislosti s chorobou z povolania prestal vykonávať aj pomocné práce pri rodinnom dome rodičov navrhovateľa, kde v súčasnosti už dokáže urobiť len menej náročné práce. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplýva, že kvôli následkom choroby z povolania sa navrhovateľ nemôže venovať ani posilňovaniu. S prihliadnutím na všetko uvedené dospel súd k záveru, že choroba z povolania zasiahla do každodenného života navrhovateľa, a to v nízkom veku / v čase hlásenia choroby z povolania mal len 35 rokov/, obmedzenia z nej vyplývajúce majú trvalý charakter, pričom na následky choroby z povolania mu bol priznaný i inv. dôchodok, preto súd dospel k záveru, že odškodnenie SSU vo výške 15,72 eur pri počte bodov 300 nevystihujú skutočný rozsah následkov choroby z povolania, preto súd priznal navrhovateľovi ďalšie zvýšenie SSU, a to v zmysle citovaného ustanovenia § 5 ods. 5 Zákona č. 437/2004 Z.z., a to v rozsahu 15% z vyplatenej sumy v súvislosti s bodovým hodnotením SSU u následkov choroby z povolania, t.j. 15% zo sumy 4716,- eur, čo predstavuje 707,40 eur, v ktorej časti súd považoval návrh navrhovateľa za opodstatnený. V prevyšujúcej časti s prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti, a to že na obmedzeniach navrhovateľa a celkovom sťažení spoločenského uplatnenia sa vo výraznej miere podieľajú i následky pracovného úrazu, ktorý utrpel u vedľajšieho účastníka v roku 2004, ako i s poukazom na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo zistené, že by sa navrhovateľ na mimoriadnej úrovni zapájal v politickej, spoločenskej, kultúrnej resp. športovej oblasti života, v prevyšujúcej časti podaný návrh ako neopodstatnený zamietol.

O tom, že súd rozhodne o trovách konania účastníkov po právoplatnosti tohto rozhodnutia, rozhodol súd v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že pri písomnom vyhotovení rozhodnutia nie je ešte zrejmá úplná výška trov navrhovateľa, keďže súd nemal vopred vedomosť, či sa zástupca navrhovateľa zúčastní pojednávania, na ktorom dôjde k vyhláseniu rozhodnutia resp. nie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.